Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)
Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornell

SỐ THỨ 3660 — SIX PAGES — NGÀY THỨ HAI 24 NOVEMBRE 1930. — MỒNG 5 THÁNG MƯỜI, NĂM CANH-NGỌ — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 23

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

DÉPOT LÉGAL
INDOCHINE
Nº 1448

NÊN HÚT THUỐC
JOB
Hay là đừng biết hút thuốc

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	*0$05*

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 *(gần trường-học Taberd). SAIGON*

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH SAIGON
Dây thép nói kêu Số 203 Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

MƯỢN QUYỀN TRUYỆN KIỀU

HẠI MỘT NGƯỜI, CỨU MUÔN NGƯỜI

Xin chịu đường-đột bàn giải cùng ông Nguyễn-văn-Vĩnh đôi điều về cái nghĩa trong một câu Kiều

(Tiếp theo)

Như một bài báo trước đã nói, sở hôm nay tôi xin bước vào đề bàn-giải đôi điều cùng ông Nguyễn-văn-Vĩnh. Nói không cái tiếng «bàn-giải cùng» nghe chừng như sống-sượng quá và có khi tự-phụ, nên tôi phải nói là «xin chịu đường đột.... » là có cái ý tỏ rằng việc bàn-giải đây là một việc bồng-dưng hay là đột-nhiên, tự nơi tôi đặt sự ra vậy.

Cũng không nên quên giới-thiệu ông Nguyễn-văn-Vĩnh trước ra đây để đồng-bào những ai chưa biết ông được rõ. Ông Nguyễn-văn-Vĩnh là một nhà học-giả lão-thành đã có tiếng tăm ngoài Bắc-thành là chốn ngàn năm văn-vật. Không những Tây học ông uyên-thâm mà thôi, đến Nho-học ông cũng được danh uẩn súc. Ngoài ra, trên đàn ngôn-luận ông lại là một tay kiện-tướng rất kỳ cựu, đã thường đem tài văn-học ra mà trước-thơ lập-ngôn và vẫn được tiếng ngợi khen nức-nở. Hiện ông làm chủ một tờ đại nhựt-báo «Trung-Bắc Tân-Văn», mà chính quyền Kim Vân-Kiều tôi sẽ mượn mà bàn-giải đôi điều đây cũng là do của ông dịch giải.

Ấy đại-lược ông Nguyễn-văn-Vĩnh, nhà học-giả lão-thành ở chốn ngàn năm văn-vật là như thế, tưởng cũng đủ đáng lấy làm phục tài; huống chi trong mấy cái đại-cương đã trưng ra về văn-học của ông, lại còn lọt vào thêm được quyển truyện Kiều, dịch-giả là ông nữa.

Mà thật, bởi có quyển truyện Kiều dịch-giả là ông, nên tôi mới có bài xin chịu đường-đột bàn-giải cùng ông đôi điều đấy.

Thưa Nguyễn-tiên-sanh, tôi đã nói rằng bàn-giải thì lẽ tất-nhiên tiên-sanh đã hiểu ý nhiều; nên dầu phải chăng, nếu tiên-sanh vui tình muốn ngỏ lại, xin tiên-sanh cứ tự-tiện mà biện đáp, tôi rất lấy làm được may mắn mà nghe lời chỉ-giáo của tiên-sanh trong chỗ sai-lầm của tôi.

Trong quyển Kim-Vân-Kiều của tiên-sanh dịch, cứ nơi trương thứ 152, có một câu của Tam-hiệp đạo-cô nói cùng vãi Giác-Duyên về phận Túy-Kiều, rằng:

« *Hại một người, cứu muôn người* »

Câu ấy nghĩa là sao, nhưng cứ như một đoạn của tiên-sanh chua ra ở cuối trương ấy, thì tôi xem hình như tiên-sanh có chỗ lầm đó. Tiên-sanh lấy ý hoài-nghi mà chua rằng: «Hại « một người cứu muôn người đây là « nói việc Từ-Hải, hay là nói việc gì « không được rõ. Nếu cho là hại Từ « Hải thì lời sư dạy không minh. « Chúng tôi tưởng đây là nói chung « việc giết Ưng, Khuyển, Mã, Sở, Bạc- « hạnh, Bạc-bà. Kiều không định hại « Từ-Hải. Vì lòng định hại thì dầu « cứu được muôn người cũng không « chuộc được cái tội hại chồng ».

Thưa Nguyễn tiên-sanh, vẫn biết đó là tiên-sanh chỉ có ý hoài-nghi mà thôi, chớ chưa phải là quả quyết đường nào. Nhưng lấy cái hoài-nghi như những lời của tiên-sanh đã nói ra đó, thì có thể đoán được cái tâm ý của tiên-sanh không chịu cho lời sư dạy «hại một người» đó là hại Từ-Hải. Phương chi còn nói một câu chót «Vì lòng định hại thì dầu cứu muôn người cũng không chuộc được cái tội hại chồng» thì lại càng rõ ràng cái chỗ quyết không chịu của tiên-sanh lắm.

Thật, tiên-sanh vì không kịp xét mà không chịu vậy đó thôi; chớ còn tôi, thì tôi rất quả-quyết mà hiểu rằng lời sư dạy « hại một người » đó [illegible]

Phải, Kiều không có định hại chồng là Từ-Hải thật. Chỉ yêu chồng là có, chớ đến như toan hại thì hẳn không. Nhưng mà cứ lấy lý-luận ra mà nói cho thật minh, thì Từ-Hải vì vợ là Túy-Kiều mà phải thác. Từ-Hải vì Kiều mà thác, tức-nhiên cái hại ấy do ở Túy-Kiều.

Thưa Nguyễn-tiên-sanh, muốn cho được rõ cái nghĩa chữ « hại » ấy, tôi xin thí-dụ một việc như vầy: « Tôi có một bà thân. Bà thân tôi chẳng may phải chứng bịnh ngặt-nghèo. Vì lòng thương mẹ, lo sợ cho tánh mạng của mẹ, e đem vào dưỡng-đường mà phải nguy, vẫn biết rằng với bịnh ấy nếu đem đến dưỡng-đường thì tất nhiên cứu khỏi. Bà thân tôi cũng rõ điều ấy, mong đến đó đặng cho người điều-trị, nhưng trái lại, tôi quyết để ở nhà mà chạy thuốc. Thành-thử chẳng mấy ngày mà bà thân tôi phải thiệt mạng »

Ấy việc bà thân tôi mà chịu phận thác oan đó, có phải là tôi quyết lòng hại chăng? Không, tôi không lòng quyết hại mẹ cho thác, song thử hỏi lại: có phải mẹ tôi vì tôi mà phải thiệt mạng hay không? Điều ấy rất rõ-ràng, tôi không thể chối cái tội lớn đó được. Thế thì dầu lòng tôi không quyết hại, mà tự tôi gây cái hư cái quấy thì thủ-phạm chính là tôi. Cũng như Túy-Kiều lòng không mong hại chồng, mà tin nghe kế độc, khuyên chồng ra cho thiệt mạng của Từ, thì, nếu cũng suy lý ra như việc thí-dụ của tôi, thủ-phạm ấy chính là tay Kiều-nữ.

Đó là tôi bàn về chữ « hại ». Còn đến như « cứu muôn người » thì nghĩa làm sao? Tôi tưởng đã là có « hại một người » thì tức-nhiên phải có đi theo luôn « cứu muôn người », dầu bất-tất tôi phải giải cũng hiểu thừa. Song tôi cũng xin giải tất ra đây cho vỡ lẽ. Cứ như cái thân thế oai-quyền của người như Từ-Hải mà trong truyện đã tả ra đó, tiên-sanh rất rõ là người thế nào:

« Triều-đình riêng một góc trời,
« Gồm hai văn võ, rạch đôi sơn-hà.
« Đôi cơn gió quét mưa sa,
« Huyện thành đạp đổ năm tòa cõi Nam.
« Phong-trần mài một lưỡi gươm... »

Thêm nữa:

« Chọc trời, khuấy nước, mặc dầu,
« Dọc ngang nào biết trên đầu có ai... »

Người như thế ấy là như thế nào? Phải chăng còn sống một ngày là còn tàn-hại sanh-linh một ngày chăng? Than ôi! Năm năm bách chiến, đống xương vô-định đã cao bằng đầu. Thế thì cái tiếng mang « cứu được muôn người » của Tam-hiệp đạo-cô dạy đây, còn ngờ chi nữa mà tiên-sanh chưa chịu chỉ về Từ-Hải.

Thưa Nguyễn-tiên-sanh, việc giết Ưng, Khuyển, Sở, Mã, Bạc-Hạnh, Bạc-bà, nếu tiên-sanh đem vào lời sư dạy như ý tiên-sanh thì hóa ra cái nghĩa thiệt quá, ý-tứ lời nói của sư rất hẹp hòi. Tiên-sanh thử xét kỹ lại xem, cái tiếng nói « hại một người » đây chính là lời nói bóng, trong cái ý khi mở lời ra đã thấy có vừa thương hại, vừa cảm-động cho cái rủi-ro lầm lỡ của Túy-Kiều: « Tuy nó khờ nó dại, tin lầm nghe lỡ mà làm hại cho ra tội tình, chớ cũng có chỗ dung-chế là... » nên tiếp luôn câu dưới mới rằng:

« Biết đường khinh trọng, biết lời phải chăng ».

Đường khinh trọng, lời phải chăng của Kiều là:

«Rằng ơn Thánh-Đế dồi-dào,
« Tưới ra đã khắp, thấm vào đã sâu.
« Bình-thành công-đức bấy lâu
« Ai ai cũng đội trên đầu, xiết bao.
« Ngẫm từ khởi việc binh đao
« Đống xương vô định đã cao bằng đầu
« Làm chi để tiếng về sau,
« Ngàn năm ai có khen đâu Huỳnh-sào
« Sao bằng lộc-trọng quyền cao
« Công danh ai dứt lối nào cho qua ».

Ấy là vì tôi muốn giải ra cho thiệt rõ lẽ nên phải dẫn hết cho tiên-sanh nghe. Nếu nói «hại» và «cứu» đó là việc Ưng, Khuyển v. v... thì Tam-hiệp đạo-cô không có nói câu dưới như thế ấy. Phải chăng xin Nguyễn tiên-sanh nghĩ xét rồi chỉ-giáo lại cho.

Và trước khi tôi nghiêng mình chào tiên-sanh là nhà học-giả lão-thành để dứt bài nầy, tôi xin lấy lòng thành thật mà nói với tiên-sanh:

« Trí-giả thiên lự tất hữu nhứt thất,
« Ngu-giả thiên lự tất hữu nhứt đắc ».

Dầu sai chăng cũng sự thường không lạ.

LÊ-QUANG-VĂN.

Nhà Đông-pháp Ngân-hàng mới

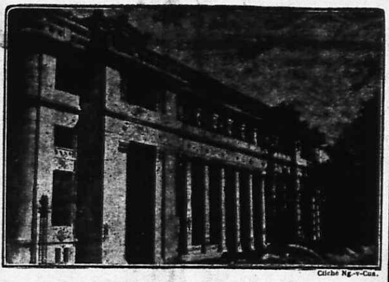

Cliché Ng.-v-Cua.

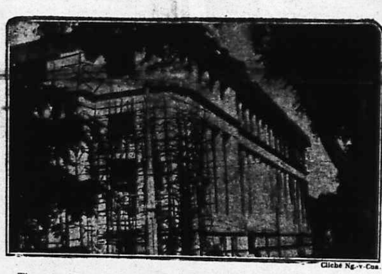

Cliché Ng.-v-Cua.

Theo tin đã đăng, thì hôm nay 24 Novembre 1930 là ngày « Đông-pháp Ngân-hàng » dọn về nhà mới, ở tại Quai de Belgique. (Nói ở tại Quai de Belgique là chỉ về mặt tiền, chớ thật ra thì nhà nầy nằm trọn cả 4 góc đường: Quai de Belgique, Pellerin, Lefèbvre và Chaigneau)

Nhà « Đông-pháp Ngân-hàng » nầy, khởi việc công-tác là năm 1927, mà cho đến ngày hoàn-công là hôm nay về năm 1930 thì tính trọn 4 năm trời. Thiệt là từ xưa đến nay, ở xứ nầy chưa thấy có cái nhà ngân-hàng nào cất lâu năm đến thế. Bởi nên sự kiến-tạo nầy chẳng phải là do một hãng mà làm nổi, phải mướn cả mấy hãng lãnh-trưng lớn hiệp lại rồi phân việc mà dựng mới xong. Và theo tin nói thì sở tổn cả tới 3 triệu bạc.

Hai hình trên đây đều là hình nhà « Đông-pháp Ngân-hàng » mới: Hình trên là về mặt tiền, hình dưới là bên cạnh.

NGƯỜI GIÀ TÍNH TRẺ

Bà lão 73 tuổi lấy anh chồng 40 tuổi

Vương-phi Ái-Mai-Lệ là gia-trưởng họ vua Lao-Cách-Lai, mà lại là một người đàn-bà góa giàu nhứt nước Pháp, nay đã quyết ý kết-hôn với một người em vua Tây-Ban-Nha tên là Đan-Lộ-Dị.

Vương-Phi năm nay 73 tuổi mà Đan-Lộ-Dị thì kém bà 33 tuổi.

Xét ra: Ái-Mai-Lệ nguyên là con gái một ông lái muối, nên khi ông cha chết đi thì được hưởng một phần gia-sản rất to. Đến năm 1875 thì kết hôn với vua Lao-Cách-Lai, đến năm 1917 thì góa chồng.

Từ bấy đến nay, ở vậy nuôi con, không có tiếng tăm gì cả. Nay đầu đã bạc răng đã long, con đã lớn, cháu đã nhiều, mà bỗng tưởng sự lấy chồng thì thật là sự lạ. Khi Ái-Mai-Lệ đã quyết định lấy chồng, có tuyên-ngôn rằng: Cái sự tôi cùng Nan-Lộ-Dị kết-hôn đây, tức là một cách biểu-hiệu cái tình bè-bạn 18 năm nay đã lên tới trình-độ tối cao đó. Mà thật; vì Ái-Mai-Lệ vốn là một tay học rộng tài cao, có tiếng là bông hoa trong trường giao-tế, mà quen biết Đan-Lộ-Dị từ khi Đan còn măng-sữa, chớ không phải đến nay mới gặp nhau.

Việc nầy, tòa-án vẫn cho phép Ái-Mai-Lệ cùng Đan-Lộ-Dị tự do kết-hôn; song một người cháu bà Bốc Lê-Trại-Khắc thì thay mặt họ Lao-Cách-Lai đứng lên ngăn trở, viện lẽ rằng: « Ái-Mai-Lệ, là người của họ Lao-Cách-Lai, và tuổi đã già lão, thì không có quyền tự-quyết việc nầy ». Tuy vậy, song tòa-án lấy lẽ Bốc là tư-cách một anh cháu chồng thì không có quyền can thiệp đến việc kết-hôn của Vương-Phi, nên lời kháng-áo của Bốc cũng không hỏi đến. Tòa-án lại cho xét về vấn-đề trách nhiệm, nghĩa là xét xem Ái-mai-Lệ có bịnh điên dại hay lú lẫn gì không? nhưng xét kỹ ra thì Ái vẫn khỏe mạnh tỉnh táo, không có bịnh tật gì, nên cũng không lấy cớ gì mà ngăn trở sự hôn nhân của Ái được. Hiện nay, thầy kiện riêng họ Lao cách Lai còn đang viện lẽ: « Ái cách Lai đã già mà còn đi lấy chồng thì có hại đến danh dự của gia-tộc, vả so tuổi đôi ấy cách nhau xa quá cũng không hiệp với đạo hôn nhân » để cản trở việc đó, chả biết có hiệu quả gì không.

Về phần Đan-lộ-Dị thì cái tài « gò » gái của chàng đã làm náo động cả xã-hội Ba-Lê lần nầy là lần thứ hai. Năm trước chàng đã o được một người đàn-bà hóa rất giàu ở nước Mỹ là bà Khảo-Lê, chỉ vì vấn đề tài sản giải quyết chưa xong, nên đến nay chưa cùng nhau làm phép cưới. Nay Khảo-Lê được tin nầy, có nói chuyện với chị em rằng: « Tôi quen bà Ái-mai-Lệ đã lâu, tôi quen cả con bà và cháu bà nữa. Nay tuy bà lấy tranh chồng tôi, nhưng tôi cũng chúc cho cái nhân duyên của bà được mĩ mãn ».

Nói cho đúng ra thì các cậu thiếu niên dan díu với bạn gái già, mục đích chỉ chực khoét xu, chớ chẳng tình nghĩa gì cả. Thế mà các bà già vô phước cứ mắc họ mãi. Rõ thật già mà dại!

Lá cờ bí-mật

ở trương nhì. Nên lưu ý xem.

Vì ghét đàn-bà, một người Mỹ dựng nên một thơ-viện mà ở đó không được có "bóng hồng vào ra"

Trạng-sư Zink tánh khí hiền lành và vui vẻ. Nhứt sanh ông chỉ có một mối ác cảm: ghét đàn-bà.

Vừa rồi, trong cái phút sau cùng, ông từ giã cõi đời mà vẫn còn rủa ngầm cái « giống đẹp ».

63 năm trời, lăn lộn trong đống sách triết học, sử học, mà trong cái thế giới đàn-bà, ông đâm ra chán họ, đến nỗi định dùng cái gia tài của mình để dựng một thơ viện mà ở đó không bao giờ nghe thấy cái tiếng gót sen nhẹ nhàng của các bà các cô, và ở ngoài cửa sẽ đóng một cái biển có chữ: « Phụ nữ miễn tiến ».

Trong cái chúc thơ ký khôi mở ra trước mặt gia quyến ông Trạng-sư Zink giao cho một nhà ngân-hàng từ 1 đến 2 triệu, tính rằng số tiền ấy trong 65 năm sẽ thành ra gần 80 triệu. Khi ấy là đến cái thời kỳ dựng « thơ viện không đàn-bà » để vinh viễn cái tên kỳ quặc của ông.

Sách của các bà các cô không bao giờ được chiếm một chỗ ở các ngăn thơ-viện. Trong các báo chí, bài nào mà tác-giả là « phụ-nữ » thì phải cắt đi. Đến ngay sự trang hoàng, cái gì có hơi hướng đàn-bà là không được dùng đến.

Trạng-sư Zink chỉ để cho con gái mỗi tháng 125 f. Mà bà nội-tướng của ông mỗi năm được có 1.200 f. để chi dụng trong nhà.

Đàn-bà phải chăng là giống đáng yêu?

Đã xử tử tên Khách-trú Lâm-Văn dit Thao rồi

Hồi sớm mai nầy, tại Cholon trước tòa Tạp-Tụng đã đem tên Khách-trú Thao mà chém đầu rồi.

Tên Thao nầy, độc-giả còn nhớ chăng? Ấy là tên khách-trú làm thợ-mộc, năm ngoái hiệp cùng tên Lâm-Thanh cũng làm thợ mộc mà giết ông Thomas Lành trong Choquan đường Pétrus-Ký đó.

Thao thì bị án tử, còn tên Thanh thì phải án 25 năm khổ-sai.

Chạy bộ

Theo như lời bổn-báo đã nói hôm nay, cuộc đua chạy bộ nầy lớn nhứt thuở nay chưa từng có. Tính ra có trên 4 trăm người dự cuộc.

Hạng số 1 bất kỳ ai đăng tên cũng đặng	167 người
Hạng số 2 để riêng cho mấy anh em đá banh	43 người
Hạng số 3 để riêng cho học-trò lớn hơn 15 tuổi	110 người
Hạng số 4 để riêng cho học-trò dưới 15 tuổi	84 người
Cộng là...	404 người

Tới chiều 25 Novembre 1930 thì khóa sổ, không đặng đăng tên nữa, chắc số người dự cuộc cũng tới 500 chớ chẳng không.

Xin nhắc lại mấy anh em dự cuộc đua, nhớ tới ngày 25 Novembre thì phát số (dossards) xin lại nhà buôn Nguyễn-văn-Trận mà lãnh số.

Hãng Cô-Nhắc Con Ngựa có mướn hãng hát bóng đem máy đến chụp trong lúc phát chạy, lúc giọc đường và lúc về mức ăn thua, đặng sau chớp ảnh lại cho bà con cô bác xem.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

THỂ-THAO

Ngày chúa nhựt 23 Novembre 1930, là ngày mấy hội Thể-thao ở Saigon, tổ chức ra mấy cuộc đá banh để cho đồng bào ta bị lụt nơi vùng Camau. Cũng một ngày mà thiên hạ phải chia nhau hai ba chỗ, nên không có chỗ nào cho được đông, lớp thì ở bên Mayer, lớp thì dưới vườn ông Thượng, hai bên phải chia khán giả ra như vậy. Tuy là cuộc làm phước đâu cũng làm phước cả, mà phải cần vì tranh nhau cái cuộc làm phước như vậy, bình như muốn kình chống nhau, làm cho những người có tâm chí về đường thể-dục cũng buồn lòng.

Đây nói qua tại sân Mayer bữa nay có hai trận đấu cầu như vầy: Govap tranh với Paulbert.

Khi đúng giờ giám cuộc ra lịnh cho đá thì thấy hàng ngũ hai bên sắp đặt như vầy:

Paulbert.
Văn,
Hương, Hồ,
Khá, Kiêm, Lòng,
Phi, Danh, Long, Hay, Hạnh,
Govap,
Bì,
Tấm, Học,
Thành, Lực, Tươi,
Phệ, Louis, Chiêu, Ba, Tới,.

Khi hàng ngũ hai bên sắp đặt rồi kế khởi sự giao chiến thì thấy bên Paulbert đem banh qua tràng bên địa phận Govap thường lắm, nhưng-mà không làm gì được, tưởng có lẽ đã thắng được, song bị bữa nay Phi đá sút quá, có nhiều dịp có thể ăn được mà đá tuột ra ngoài hết thật ra uổng.

Còn bên Govap mãng lo cầm cự với nhau, cũng có nhiều khi đem banh qua quyết lo công thành bên Paulbert, song banh đá vô cửa thành bao nhiêu đều bị Văn thủ thành bắt đá lên cứu nguy nhiều lần.

Banh khi thì qua, khi thì lại, đến phiên bên Paulbert được banh đem xuống công thành bên Govap nữa, banh vừa đá sà xuống, Học nằm xuống đội đầu song rủi trúng tay, nên bị phạt Pénalty. Hay bên Paulbert sấp banh đá nhè nhẹ không ăn, anh thủ thành bên Govap bắt banh đá lên chẳng bao lâu kế tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại lúc nầy hai bên cũng mãn lo cầm cự với nhau hoài, không bên nào thắng bên nào được, tưởng có lẽ huề, không dè còn mấy phút đồng hồ nữa mãn giờ bên Govap đem banh qua vây thành bên Paulbert banh xẹt qua, xẹt lại trước cửa thành coi thật nguy, chẳng bao lâu Ba bên Govap được banh đá luôn banh lọt vào lưới bên Govap thắng một bàn. Đem banh ra giữa sấp đá lại chẳng bao lâu kế mãng giờ bên Paulbert đành chịu thua 1 bàn.

Trận nầy coi có Văn thủ thành bên Paulbert đáng khen hơn hết.

Trận đầu vừa dứt thì kế trận sau. Commerce với Thudaumot kéo ra sân, hai bên hàng ngũ sắp đặt như vầy:

Thudaumot.
Coqueblin,
Chưa, Louis,
Vửng, Mùi, Lê,
Chánh, Giảng, Tịch, Bạc, Thức,.
Commerce.
Lành,
Be, Lại,
Giàu, Sấm, Tỷ,
Thạnh, Bán, Cường, Assane, Bền,.

Khi hàng ngũ hai bên đã sắp đặt đàng hoàng, kế giám cuộc ra lịnh cho hai bên khởi sự giao chiến thì, thấy bên Commerce sấm lấn bờ cõi bên Thudaumot nhiều, nhưng mà bị Mùi đóng xông, tay đột ráng sức đỡm một mình chống cự bên Commerce, nhưng mà kết cuộc cũng thua 2 bàn trong nửa giờ đầu.

Nghỉ giải lao vô đá lại, bên Thudaumot ráng sức đá coi hay lắm, chẳng bao lâu gở lại được một bàn. Còn có một lần bên Commerce bị phạt Pénalty, bên Thudaumot không đá, đành chịu thua hai gở một.

L'Etoile de Giadinh B tái chiến với Victoria B, hai bên bất phân thắng bại, mỗi bên ăn được hai bàn.

Còn L'Etoile de Giadinh A đại chiến với Cercle Sportif Saigon. Hội Cercle Sportif Saigonnais đại bại.

Hội L'Etoile de Giadinh thắng 7 bàn, hội Cercle Sportif Saigonnais gở một.

NGỌC-SƠN-AN.

ĐIỀN-TÍN

Bà Maryse Hilsz phi-công Pháp, hôm bữa 18 Novembre, hồi 10 giờ rưỡi, có bay qua Saigon, ngồi phi-thoàn để du-lịch, một máy 100 ngựa. Bà bay có một mình và tính tới nơi, phải hạ nghỉ 10 hay là 12 chặn.

∴

ĐÔNG PHÁP

Huế. — Đường thuộc-địa số 1 đi lại đặng trong cả xứ Trung-kỳ.

∴

Hai ngày rày, trời mưa lớn quá không ngớt, tại Kinh-đô và các nơi ở gần.

∴

BẮC-KINH

Ông de Martel, Lãnh-sự của Đại pháp bên xứ Nhựt, đã từ giả Bắc-kinh, đặng trở về Tokio.

∴

BAGDAD

Ông Cardeso và Pimentel, phi-công nước Portugal, bay từ Lisbonne qua Goa có hạ xuống đất hôm chiều bữa 15 Novembre, rồi sáng bữa 16 Novembre sang qua thành Bouchir.

Đại được phòng L. SOLIRENE. Saigon. Tấn-thị Huê-pháp-Việt dược phòng Saigon. Pháp-Á dược phòng G. CHANTE. Cholon.

CẦN DÙNG. — *Một người thợ tiện và một người thợ hàn (soudeur autogène) cho thiệt giỏi tại xưởng xe lửa* DI-AN.

Ngoại khoa thông dụng

Tức là một bộ sách gia truyền cấp cứu, sách đóng cỡ 18 × 14 c/m, dày 140 trương, có trên 400 phương thuốc kinh nghiệm, có phụ thêm những món ăn uống kỵ nhau và những điều nên biết. Cách sắp đặt có trật tự hẳn hoi. Mỗi nhà Annam nên có sẵn một bộ. Nó là sách thuốc nam, người nam mua rồi sẽ thấy sự hữu ích của nó. Tại nhà in Union có trử bán. Trọn bộ 2 cuốn 0.$80.

Đạo nào, hội phước thiện nào muốn mua nhiều để phát cho những người ở trong đạo mình, hội mình, tôi sẽ bán vốn cho.

Tôi in kỳ nầy không bao nhiêu, mua mau kẻo hết.

NGUYỄN-VĂN-XỨNG
à Giaixuân (Cantho).

Lời cáo-phó

Chúng tôi rất bi ai đau đớn cho chư tôn ông, tôn bà, thân bằng cố hữu của thân phụ chúng tôi đặng hay:

Thân phụ chúng tôi là ông Huỳnh-đình-Khiêm thọ 65 tuổi đã du tiên.

Định ngày 30 Novembre nhằm 11 tháng mười Annam thì an táng.

Vâng theo lời di chúc, chúng tôi xin từ các lễ điếu phúng.

Tang gia đồng kính bái.

Hai thứ mới phát minh

Giây nói viết chữ
Với giây nói đánh chữ

Bộ trước, một tờ báo Tây đã đăng tin người Đức mới phát minh một thứ giây nói viết chữ; nghĩa là: các sở dây phép trong nước sẽ đặt một thứ máy điện thoại có thể viết ra chữ được để phòng khi người nghe «điện thoại» đi vắng hoặc đến chậm, thì có thể nhờ chữ của giây nói viết ra mà hiểu biết câu chuyện của người khác bảo mình. Sự phát minh đó thật rất tiện cho sự giao tế, mà nhứt là những người bận công việc.

Nay lại thấy có báo đăng tin người Anh cũng mới phát minh một thứ giây nói đánh chữ; công dụng cũng giống như giây nói biết viết; song đây lợi dụng ngay máy «đánh chữ» tiếp vào giây nói thì có phần dản tiện hơn mà chữ cũng phân minh hơn. Nghe nói sự kết cấu của giây nói nầy rất đơn dản; họ chỉ chế những máy «đánh chữ» nhỏ; để tiếp liền với ống nghe thế là khi bên nọ nói thì bên kia nghe mà bên nọ đánh chữ gì thì máy bên kia cũng hiện ra chữ ấy. Giây nói đánh chữ nầy, kể ra thì tiện lợi thiệt, song nghe nói đặt một cái máy «đánh chữ» cũng tốn nhiều tiền lắm, nên hiện nay nước Anh cũng còn ít người dùng.

AI MẮC
Bệnh liệt-dương
Bệnh thần-kinh quyện-đãi
và cần-mạch mỏi mệt hể uống thuốc

SI-TI-MUY-LON
(STIMULOL)
thì rất thần-hiệu và khoẻ hẳn.

Thuốc **SI-TI-MUY-LON** (Stimulol) là một chất hoá-học chế tại viện-thuốc quan đốc-tờ Calvet (Can-vê) số nhà 177 phố Jeanne d'Arc, Paris. Các tay chuyên môn hoàn cầu đều phải công nhận là hay. Bài thuốc cốt trừ tiệt căn-do sự mỏi-mệt của các thần-kinh và cho những công hiệu tuyệt-diệu, dù đến chứng khó khăn đến đâu cũng hay.

Thuốc **SI-TI-MUY-LON** (Stimulol) không phải là một vị thuốc cường-dương, chính là thuốc bổ các thần-kinh.

Thuốc này hồi-sinh được bộ máy thần-kinh, hiến cháng-lực cho các người yếu-ớt, bệnh sanh-sao, người quyện-đãi, kẻ liệt-dương.

Xin hỏi tại hàng bào-chế Pharmacie Centrale J. MUS, đại-lý ở Saigon nhời dặn rõ-ràng về thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol), không mất tiền.

Chữa bệnh sốt cách nhất
SỐT RÉT NGÃ NƯỚC
không gì bằng
QUINOFORME
là thuốc tiêm, thuốc viên hay thuốc hoàn chế theo khoa-học và đã thông dụng ở các thuộc-địa pháp.

Có bán ở khắp các hiệu thuốc tây.
H. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS (18e)

Giả như

trong cuộc thương mãi, lâu nay có bán món đồ mới chi rất tiện và rẻ hơn món đồ ta quen dùng, ta thấy và biết rõ như vậy, không lẽ ta không mua món đồ mới đó mà dùng thế cho món xưa hay sao?

Như đây, có trên 4 năm nay, tôi có một cách dạy chữ Pháp (gởi bài đến nhà) cho người lớ hội, rất lạ, đi tắc như mũi tên đâm ngay vô giữa bia; học trong 8 tháng, tốn hao chừng 40$, thì dùng được chữ Pháp và nói được tiếng Pháp; mỗi năm, hơn 400 người nhờ cách dạy nầy, Không lẽ chư-vị nào muốn học, khi xem quảng cáo nầy đành lòng bỏ qua dịp nầy hay sao? Nếu muốn học cho tiện bề hơn, hãy mua sách Tôi Học Chữ Pháp (kỳ in lần thứ nhì) quyển nhứt giá 0$70, quyển nhì 2$, trọn bộ 2 quyển 3$ (tiền cước tôi chịu); sách Tôi Hiểu Chữ Pháp 2$; mua luôn trọn 3 quyển sách, 5$ (tiền cước tôi chịu) — Hỏi thăm gởi con cò.

P. Roussel, boîte postale 48, Cholon.

∴

BÁN BUÔN CHẲNG BIẾT Ế-ẨM

Chư-vị nào bán buôn giấy đương Ha-lè, chẳng hề khi nào biết ế-ẩm, vì tôi có làm quảng-cáo mà giúp bán cho nhiều, vì món đồ nầy đắt mối hàng lắm. Tôi còn kiếm đại-lý cho nơi lục-châu.

P. Roussel Cholon

Agence Immobilière de l'Indochine
18, RUE COLOMBERT
SAIGON

Téléphone 1066
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.

MUA BÁN. — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà, vườn, phố, hảng buôn. — Cho mướn nhà vườn, nhà ở, phố, giá đủ hạng tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v, v,.. — Cho vay cách giản tiện có thế chưn. — Lãnh cai quản huê lợi. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm sát vườn tược. — Đổi chác và giao thông.

Xin hãy do nơi bà DE LA SOUCHÈRE

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC
Ngày 24 Novembre 1930.

	24-11	23 11
Nhà-nước	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 92	9 92
Banque Franco Chinoise	9 92	9 92
Banque de Saigon	9 92	9 92
Financ. Fse. et C.	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai	9 92	9 92
Chartered-Bank	9 92	9 92
Sté. Annamite de Crédit	9 92	9 92

∴

LÚA GẠO

Giá chở đến nhà-máy Cholon, bao lãy luôn giá lúa 68 kilos

Paddy pour riz de choix	4$10 à 4$30
Paddy pour riz numéro 1	3.95 à 4.05
— 2	3.60 à 3.70
n° 1, 50/55 %. Java	3.40 à 3.50
Paddy alimentaire	3.20 à 3.30

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Hội nặc danh số vốn 200.000 $

Hội quán ở số 54, 56 đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắc: ASSURANA. *Dây thép nói:* 748

1° BẢO KÊ XE GIÁ RẺ HƠN HẾT

2° KHI RỦI RO BỒI THƯỜNG MAU LẮM

CÁCH LÀM QUẢNG CÁO KHÉO HƠN HẾT
là làm cho đọc-giả được có lợi

Bởi vậy, muốn cho các ngài có thể nếm thử, đặng so sánh và công-nhận cái sự tốt hượng thạng của Dầu ăn hiệu PAX, xin ngài xé ra và đem cái BON dưới đây lại tại chỗ ngài đã mua hay là tại hảng

R. CHOMIENNE
(Gần bên hảng Ménestrel)
mà mua một litre Dầu ăn hiệu PAX đựng trong một cái chai tuyệt đẹp.

Bởi vậy, muốn cho các ngài có thể nếm thử, đặng so sánh và công-nhận cái sự tốt thượng hạng của rượu

COGNAC PRUNIER
* * *

Là thứ rượu sanh sẵn tự nhiên sau khi lọc lựa kỹ lưỡng và giữ tại chánh miền

COGNAC

Chế tạo đúng cách do theo chỉ dụ ngày 1er Mai 1909.

Xin ngài xé ra và đem cái BON dưới đây lại tại chỗ ngài đã mua hay là tại hảng

R. CHOMIENNE
(Gần bên hảng Ménestrel)
mà mua một chai rượu

COGNAC PRUNIER
* * *

Vé để trả lại **0$60**, *được phép đến lãy tiền nội trong tháng mười một tây 1930 sau khi đã mua một litre dầu ăn hiệu PAX đựng trong chai tuyệt đẹp hay là một chai* Cognac Prunier * * *

Công văn

Vì lời nghị quan Thống-Đốc Nam-kỳ ngày 13 Octobre 1930.

Định bải sự những người khẩn đất kể tên sau nầy thế chưng cho quản-hạt những sở đất nhà nước đã mua được hôm kỳ đấu giá ngày 28 Mai 1924, vì những sở đất phân ra từ sở dựa theo kinh Mặc-cần-dưng, nguyên sự thế chưng nầy có đem vào sổ sở thế chưng Cantho, để mà làm chắc về sự trả tiền về những sở đất ấy:

Hạt Longxuyên — Làng Vĩnh-hanh

TÊN NGƯỜI ĐẤU GIÁ	TỜ HỌA ĐỒ	SỞ ĐẤT	SỐ MẪU, SÀO	GIÁ BÁN
Nguyễn-huu-Đinh	4°	27	10.02.10	305$00
id.	5	22	10.00.60	
Pham-si-Tuyên	4°	33	10.02.00	516.00
id.	9	29	10.02 20	
Vo-van-Tha	4	11	10.03.40	399.00
id.	»	15	10.02.10	
Đô-van-Truong	9°	43	10.03.00	300.00
Phuong-tho-Hung	5°	38	10.00.60	745.00
id.	»	41	10.00.10	
id.	9°	17	10.00.40	
Nguyên-van-Hoai	4°	4	10.04.70	470.00
Lê-quang-Nhon	2	50	8.43.60	200.00
id.	»	55	5.53.50	175.00
id.	9°	19	10.01.00	210.00
id.	»	22	10.00.80	110.00

Khi trừ bộ ấy rồi thì quan Quản-thủ sở thế chưng Cantho khỏi cang đến sự thế chưng ấy nữa.

Établissements BÉCÉ-SPORT
LÝ-ĐỆ, Propriétaire
Rue des Sept Congrégations. — CHOLON

Kể từ ngày 1er OCTOBRE 1930 tôi làm chủ hiệu xe máy đạp «*BÉCÉ-SPORT*» của ông *B. CANCELLIERI* vì ngài đã sang cho tôi rồi.

Vậy chư quí ông ở Lục-châu muốn mua món chi xin gởi thơ cùng mandat cho tôi đề tên như vầy:

MONSIEUR LÝ-ĐỆ
Établissements BÉCÉSPORT
CHOLON

Feuilleton n° 6 — *Du 24 Nov. 1930*

LÁ CỜ BÍ MẬT

Tác-giả: LOAN-ĐÌNH (Vinhlong)

III. — Tôn-Bưu mắc lưới
(Tiếp theo)

Tôn-Bưu cầm lá cờ đưa lên thì lại thấy mấy chữ:

« Tiền Mã-đình-Kiên độ nhứt tiền tri »

« Hậu Hắc-qui Tôn-Bưu phi loại »

Vừa đọc dứt 2 câu đó thì 2 tay của Tôn-Bưu đã rung, anh ta vừa dòm lại lá cờ thì lá cờ đã tiêu đâu mất. Thấy vậy Tôn-Bưu lại càng quýnh hơn nữa; anh ta liền quăng cái hộp mà chạy ra cửa, té ra 2 cánh cửa ai đã đóng lại rồi. Tôn - Bưu dòm 4 phía thì toàn là vách đá không thể thoát thân, chắc 10 phần phải chết nơi tay của 2 anh em Mã-đình-Sơn. Tôn-Bưu ngồi bẹp xuống gạch mà khóc và nói: « Thật ta rất bậy, vì ta cãi lời thầy ta mà làm quấy hôm nay mới bị khốn như vầy. Ôi! Uổng công-phu của thầy ta rèn tập bấy lâu, hôm nay đều trôi theo giòng nước chảy ».

Tôn-Bưu tuy biết là hết phương thoát khỏi, nhưng cũng còn ráng sức mà tìm ngả ra. Anh ta rờ lần theo vách thì lại thấy có mấy hàng chữ phấn hơi lu dường như viết đã lâu rồi:

« Hắc-qui Tôn-Bưu!
« Mi muốn thoát khỏi cặp gươm của
« Mã-kim-Hoa thì khá mau trở lại dựa
« bàn thờ cúi đầu xuống gạch xô cục
« đá trắng qua một bên thì mi thoát
« thân được ».

Tôn - Bưu rất mừng làm y như lời, quả gặp 1 cái hang nhỏ chun ra khỏi thạch-thất.

Nhắc lại lúc Mã-đình-Sơn vào nhà, Mã-kim-Hoa mới hỏi con Toutou nó sủa ai đó?

— Có ai đâu.

— Ủa sao mà kỳ vậy kìa, thường thường hễ con Toutou mà nó sủa thì là có người đến. Cái nầy mới là lạ đa.

— Đâu em chỉm quả thử coi.

Mã-kim-Hoa nhắm mắt giây lâu rồi nói: « Phải rồi, Hắc - quỉ nó đã tàn hình mà vào thạch-thất, vậy 2 anh em mình hãy chạy vào đó cho mau ».

Mã-đình-Sơn và Mã - kim - Hoa liền chạy ngay ra thạch-thất nhận máy mở cửa vô. Vừa thấy cái hộp sắt nằm dưới gạch thì Mã-đình-Sơn đã hoảng hồn tay rung lập-cập. Mã - kim - Hoa liền bước tới giở cái hộp ra thì lá cờ vàng còn nguyên chỗ cũ, thấy vậy Mã-đình-Sơn mới nói: « Cái việc nầy thật lạ, cớ gì Tôn-Bưu nó đã vào đây mà nó không lấy cây cờ kia. Hay là nó chưa kịp lấy rồi 2 anh em mình vô nên nó ẩn mình ».

— Không biết chừng vậy, thôi để em kêu con Toutou vô nó đánh hơi thử coi.

Con chó Toutou nghe chủ kêu chạy vô, ngoắt đuôi chạy cùng 4 phía rồi chạy lại nằm dưới cẳng Mã-kim-Hoa. Thấy vậy cô mới nói: « Có duyên cớ gì đây nên Tôn-Bưu nó mới bỏ mà đi ra, vậy anh nhìn cây cờ cho thiệt kỹ coi hay là nó giả mạo mà để đó giả lại ».

Mã-đình-Sơn cầm lá cờ lên mà coi cái cán nó có hơi muốn sét, nên Mã-đình-Sơn nắm mà vặn lại, té ra cái cán cờ bề ngoài là 1 cái bao đựng một cây kim nhỏ (stylet). Mã-đình-Sơn rút cây kim ra mà coi thì rõ ràng là một cây báu-kim, lưỡi chói lòa trong bóng tối, nơi cán cây kim lại có mấy chữ: « Ký giữ Mã-đình-Sơn ». Ngoài cái cán lại có 1 miếng giấy báo, Mã-đình-Sơn mở ra thì là 1 cái thơ như vầy:

« Cái kim nầy con khá cất vào mình, « chỉ có 1 mình nó trừ nổi Huỳnh-« Long ».

Mã-đình-Sơn coi cái thơ rồi nói: « Cái thơ nầy cha dặn anh để dùng cây kim nầy mà trừ Huỳnh-Long, mà Huỳnh-Long anh biết tên chớ nào có biết mặt, thì làm sao mà trừ?

— Có sao, cha đã dặn vậy anh cứ giữ vậy. Còn lá cờ bọn Kên - Kên nó đã biết chỗ cất rồi, em e có ngày nó đoạt được. Vậy anh tính lẽ nào.

— Anh tính xé hai nó ra: em giữ phân nửa, anh giữ phân nửa. Đợi lúc nào mình trừ được bọn Kên - Kên rồi 2 anh em ta sẽ ráp lại mà tìm cho ra mấy cuốn sổ của cha để lại.

— Anh tính vậy nghe cũng được.

Mã-đình-Sơn liền xé lá cờ ra làm 2 mà chia cho em phân nửa.

(Còn nữa).

Thuốc thoa Cadum
để trị
các bịnh ngoài da

Không có thuốc nào trừ các chứng bịnh ngoài da cùng là trị lành ghẻ chóc trên da đầu con nít, hiệu-nghiệm cho bằng thuốc dán Cadum. Thuốc để thoa xức hay lạ, làm cho kẻ đau da, nhọt, ghẻ, đặng yên ổn trong mình ăn ngủ được như thường. Thuốc thoa vào thì hết nghứa liền, có gải da rát rao, phỏng, sưng thì cũng hết, lành mạnh liền. Dùng thuốc-thoa Cadum còn trị khỏi nhiều sự đau đớn khác nửa, nhứng là: cơ sải, da ửng đỏ, mục, nhọt, nổi phong, ghẻ chóc, tróc da, tróc vảy, nức da, trầy trụa, chảy máu, có lát, có mủ, bị đức tay đức chơn, phỏng lửa, bị vật độc chích cắn, vân, vân.

CRÈME SIMON

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô khao suy kém mất cả tinh thần của trẻ mày xanh.

Dùng *CRÈME SIMON* gìn giữ da mặt được toàn câu diệu-mềm im-mướt.

Thoa vào nắng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi trùng chích đều phải tan mất. Phấn và Xà bông Hiệu crème simon

GÂY MÒN

Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bổ

DẦU CÁ THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc của nước Pháp thường dùng hơn hết.

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, èo ọt, và hư phổi, song phải có dầu thiệt tinh khiết và thiệt tốt mới có công hiệu.

Nhà thuốc Đầu Trâu bán ròng thứ dầu nguyên của hãng đánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sợ dầu pha và xấu.

Mỗi lít.............. 3$00
Nửa lít.............. 1.80
Phần tư lít.......... 0.90
Cũng có thứ dầu cá hườn
Giá mỗi ve...... 1.20

Grande Pharmacie de France
84-90, đường d'Ormay — SAIGON

Đại-tiện taó-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khỏi, xin dùng:
thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

VÉRITABLES GRAINS de Santé du docteur FRANCK

In theo đúng tớ dấy hiệu.

RẤT THẦN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DẺ

Bán ở khắp các hàng bào-chế tây.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 86, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: MICHELIN DẦU SÁNG DẦU NHỚT đủ hiệu

Chủ-nhơn là người Annam chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho [illegible] hiệu xin hết lòng cảm tạ

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯỜN của ông Lương-y DEHAUT mà XỔ thì chẳng cần chi phải CỬ ĂN và an dưỡng trong phòng.

Thuốc hườn nầy dễ uống lắm và dễ mau xổ lại xổ rất êm thấm.

Bán tại
Nhà ông Lương-y DEHAUT, 147, Faubg. St-Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc đều có bán.

SÁCH
THỜI-SỰ CẨM-NANG
1930
ĐÃ XUẤT BẢN

Quí vị nào cần dùng xin mau mau kẻo hết, vì còn dư không mấy cuốn.

Giá một cuốn là...... 2$50
Thêm tiền gởi....... 0 40

Thơ và mandat gởi cho:
M. NGUYỄN-VĂN-CỦA
Imprimerie de l'Union.
13, rue L. Mossard. — *SAIGON*

LỞ NGỨA
SÂU CHÂN
Hắc lào, ngứa ngáy bông đạ
và tất cả các bệnh ngoài da muốn chữa khỏi tức khắc thì nên bôi

POMMADE
FLORENTINE

Nên thử ngay, sẽ thấy công hiệu phi-thường
Có hàng vạn người viết thơ minh tạ !!!...

G. ROCHER
Bào-chế chuyên-môn
52, r. de Grenelle
PARIS

Bán ở các hiệu thuốc ở toàn cầu

Bệnh nào thuốc ấy

Bà Lucie Merly là người xanh xao quá thể, vậy mà chỉ dùng thuốc Pilules Pink lẽ lại đỏ da thắm thịt. Chính bà ấy lại viết thơ cho ta biết.

Bà Merly ở phố Bourguet tỉnh Cazens-sur-Garonne viết rằng:

« Tôi xin cảm tạ ngài về cái công-hiệu lạ thường của thuốc Pilules Pink, chính thuốc ấy làm cho tôi được mạnh khỏe. Đã lâu nay tôi một ngày một xanh, công việc đều nản hết; nhờ có thuốc Pilules Pink nay tôi lại có sức như lúc bình thường. »

Nói cho thực, không có thuốc nào chữa chứng suy huyết, suy não được công-hiệu bằng thuốc Pilules Pink. Không những là thuốc ấy làm cho huyết sung túc và bổ cho bộ thần-kinh, lại còn bổ cho toàn thể, khác nào như dục cái sinh khí trong người lên. Vậy cho nên thuốc này trị được bệnh xanh xao, suy huyết, suy não (háo người) thiếu lực, đau dạ dầy, nhức đầu, kinh nguyệt thất thường, các bệnh của trẻ con đang lớn, đàn bà đứng tuổi và hết kinh.

Có bán ở các hiệu thuốc.

Trung-kỳ nhơn dân đại biểu viện

(Tiếp theo)

Ông Chánh phòng-nhì — Được chớ. Như có chi tiêu gì vô ích thì có thể tỉnh giảm.

Ông Phạm-văn-Quãng — Sao nhà nước lại không sửa đổi thể lệ định quyền hạn hội-đồng tỉnh hạt trước rồi sau hãy lập ngân sách hàng tỉnh?

Ông Chánh phòng-nhì — Chắc sẽ sửa đổi vừa kịp lúc thi thố ngân sách hàng tỉnh.

Ông Nguyễn-tác-Lâm — Tôi xét ra việc lập ngân sách hàng tỉnh cũng như lập ngân sách hàng phố, có nhiều điều bất tiện nên xin tỉnh giảm.

Ông Chánh phòng-nhì — Có các bản dự theo thể lệ đây xem thì biết những điều bất tiện ấy cũng khó sanh đoan được. Ngân sách hàng tỉnh thi hành không có thêm một thứ thuế gì mới cả; ngân sách ấy khác với ngân sách hàng phố, ngân sách hàng phố có nhờ tăng thiết các thuế chi thuộc về phố diện nên thi thố hay hơn.

Tôi không hiểu vì sao quí viện không công nhận sự lập ngân sách hàng tỉnh là lợi ích.

Ông Nguyễn đức-Lý — Tôi xin hoản việc lập ngân sách hàng tỉnh lại vì hai lẻ sau nầy: 1° vì tình thế nhân dân trong xứ lúc nầy đương khốn đốn lắm.

2°) Vì các hội viện hàng tỉnh không đủ tư cách và quyền hạng.

Ông Chánh phòng-nhì — Nói vậy có hơi quên rằng có quan Công-sứ là người lịch duyệt dương vì chủ tọa hội đồng tỉnh hạt, thì khai đạo cho các ông Hội-viên được.

Ông Viện-trưởng nói — Việc không thuận về việc lập ngân sách hàng tỉnh là vì viện sợ ngày sau quyền quan Công sứ gia thuế nhiều rồi khổ đến dân.

Ông Chánh phòng-nhì — Khoản thâu nhập ngân sách đã có nguyên lệ định chỉ bao giờ thiếu tiền chi tiêu thì mới thêm bách phần phụ nạp vào món thuế đã có sẵn thôi. Vã lại chắc rằng đến năm 1931 cũng chưa tăng mà chắc mấy năm sau cũng vậy.

Toàn viện đồng thanh tỏ ý kiến như sau nầy.

1°) Trước khi thi hành ngân sách hàng tỉnh, xin sửa đổi điều lệ rộng quyền cho các hội viện hàng tỉnh; những ông ấy do dân bầu lên được quyền quyết nghị.

2°) Xin dung cho hội-đồng tỉnh hạt quyền gia thuế bách phần phụ nạp về một thứ thuế gì hết.

Đúng 11 giờ rưởi hội-đồng giải tán.

BIÊN BẢN NGÀY 20 SEPTEMBRE 1930

(BUỔI CHIỀU)

Đúng 15 giờ khai hội, các Đại biểu tề tựu. Có hai quan Đại-diện và quan Kiểm-đốc đến dự.

Ông Nghị-trưởng kiểm số danh sách. Có những ông nầy khiếm diện: Ông Nguyễn văn-Tịnh và Lê-đình-Phương.

Quan Kiểm đốc tòa Khâm — Tòa Khâm có giao vấn đề hỏi ý kiến viện, vậy tôi xin ông Nghị-trưởng cho tôi biết ý kiến của viện các vấn đề ấy ra thế nào, rồi tôi sẽ cắt nghĩa rõ ràng cho viện nghe những điều gì viện chưa được rõ. Những vấn đề đã ghi vào hành sự chương trình của viện là đã quá quyền hạng của viện và quan Khâm sứ có ý muốn rộng thêm quyền cho viện thảo luật hết các vấn đề quan trọng cho xứ nên mới làm thế.

Ông Nghị trưởng — Nhà nước đã muốn cho chúng tôi dự bàn việc nước, chúng tôi xin lấy ý kiến thành thật tỏ bày chứ không phải có ý chỉ trích.

Quan Kiểm-Đốc — Xin viện cứ lấy lòng thành thật mà cho tôi biết những lẽ bài bác của viện. Tôi đến đây là có ý cắt nghĩa cho việc rỏ hơn và trả lời những lẻ bài bác của viện về những vấn đề quan trọng.

Xin ông Nghị-trưởng cho tôi biết ý kiến về vấn đề kiểm lâm. Nay có làm có làm nghị định sửa đổi thể lệ kiểm lâm, có nhiều khoản binh vực cho nhân dân Trung kỳ, nhưng chưa chắc quan Toàn-quyền có y cho không, vì thể lệ ấy làm chung cho cả năm xứ Đông-pháp. Trong nghị-định thi hành ở Trung-kỳ đã có suy xét mà sửa đổi:

1°) Rừng riêng của các xã thôn thì phải trả thuế đất nhẹ.

2°) Dân duyên sơn đi làm than củi về dùng trong nhà đều khỏi thuế.

(Còn nữa).

RƯỢU BỔ HIỆU
MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên hạ hảo nhứt thì có thứ rượu bổ MAUBAR là tốt, bán được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại PHÁP-QUỐC, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người uống được đỏ da nở thịt, trí hóa thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ thuốc hay và bào chế kỹ, không có giống những rượu khai vị khác bán trong mấy tiệm tạp hóa; vì rượu đó là những người không có học cách chữa bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, học-hành, thể thao, những đàn-bà nằm bếp, nên uống rượu bổ MAUBAR. Hễ đã uống rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Mỗi ve lít (có một hạng) giá là 2$20

Grande Pharmacie de France
84-90, đường d'Ormay — SAIGON

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RÉCEPTEURS
à 3 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R.

LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
METAL

ACCUS DININ

Piles sèches EVERKADY & WONDER
Piles FERRY & WILIEF
Haut's parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et de réparations dirigé par un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'audition
106, BOULEVARD CHARNER
Saigon

Neurotrophol

Hãng Byla tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gan thượng hạng và uống ngon ngọt nên Annam ưa dùng. Nếu trong người thấy buồn bực, bứt rứt, hay lãng trí thì mau mau uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột dường để cho những người bao-tử yếu uống.

Thứ nước hay thứ dường
giá một ve........... 2$60

Grande Pharmacie de France
84-90, đường d'O-may — SAIGON.

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH THÌ LẠI MẠNH NHƯ XƯA.

Đau-lưng — **Nước tiểu đục** — **Cát trong bàng-quang.**
Bệnh thấp — **Sưng bàng-quang**
Đau-ngang-thắt lưng — **Quá lợi tiểu** — **Huyết sắn sinh nước tiểu vàn**
Sưng-mắt-cá-chân

Một hộp 8$50 — **PILULES FOSTER** — Hai hộp 14$85
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Feuilleton n° 280

HIỆP NGHĨA TIỂU THUYẾT
俠義小說

Tiểu ngũ nghĩa
小五義

HỒI THỨ MỘT TRĂM MƯỜI SÁU
Châu-Văn Châu-Đức bị Ác-bá,
Hữu-Hiệp Hữu-Nghĩa cứu Cô-nương.

(*Tiếp theo*)

Cam-má-má nói : « Thiệt tôi chạy cái chú ròm đó, hôm nay nhị-vị thân-gia đến đây, thiệt là chúng ta biết nhau mới có lần thứ nhứt, ai ai cũng cứ giữ từ nghiêm nghĩa chánh mà đối đãi với nhau ; chớ không phải như cái chú ròm đó là một bợm khôi-hài, chú liếng làm sao mà không ai chịu nổi. »

Trí-Hóa nói : « Thì cái tánh của Tương-tứ-ca thuở nay vậy đa, anh ta vui vẻ cả năm, bất kỳ với ai anh ta cũng hay nói chơi cà rởn ; xin chị chớ phiền.

Cam-má-má nói : « Tôi có ý muốn biết cho rõ, người nào là thiệt rể của tôi, mà chú không nói, cứ để nói pha lững hoài, không chịu nói thiệt. »

Trí-Hóa nói : « Người mà chị thấy trước đó thì không phải, còn người chị mới thấy sau mới thiệt là Ngại-Hồ. Người chị thấy trước đó là gái giả trai, ấy là con gái của Sa-đại-ca ở bên Ngọa-hổ-câu đó. »

Cam-má-má nói : « Vậy mà cái con ma ròm đó có nói thiệt ra đâu mà tôi hòng biết »

Trí-Hóa nói : « Nếu nói ra cho minh bạch, thì con gái của chị đó phải làm vợ thứ hai đa. »

Cam-má-má nói : « Nếu vậy thì tôi không chịu đâu. »

Trí-Hóa nói : « Ấy cũng là việc thường ở trong đời, có chi lạ mà chị nói vậy ; hễ người nào định trước thì là thứ nhứt, người nào định sau thì phải đứng thứ hai. Lúc nọ Âu dương-huynh đã đem cái ngọc bội mà định lễ sánh với Sa-đại-ca trước rồi, kế đó Sa-điệc-nữ lại lấy cái ngọc-bội ấy đem ra mà định lễ sánh với lịnh-ái, thì chị nghĩ lại đó mà coi, ai trước ai sau ? và đó cũng như vợ chánh mà đi cưới vợ thứ cho chồng, chớ có lạ gì mà chị không vừa ý. »

Cam-má-má nghe Trí-Hóa nói rốt một hồi thì làm thinh, không nói chi được nữa. Trí-Hóa lại nói : « Nãy giờ mắc rối lôi thôi mà tôi quên giới-thiệu mấy anh em đây cho chị biết. » Vừa nói vừa chỉ Triển-Chiêu với Đinh-điệu-Huệ mà nói tiếp thêm rằng : « Ông nầy là Triển-hộ-vệ lão-gia, còn ông nầy là Đinh-nhị-gia đó. »

Cam-má-má liền cúi đầu mà chào và chúc hai chữ : vạn phước, rồi dòm xuống dưới sàng mà kêu Ôn-viên-ngoại chun ra đặng có làm lễ ra mắt với mấy vị hào kiệt. Cam má má bèn đem hết các việc của Ôn viên-ngoại với anh em họ Châu mà thuật lại cho mấy người ấy nghe. Vừa mới dứt lời, bỗng thấy một tốp có ba bốn người, ở ngoài xâm xuối đi vào. Ai nấy cũng dựt mình, bèn ngó ra ngoài nhìn coi cho biết.

HỒI THỨ MỘT TRĂM MƯỜI BẢY
Cam-lang-nương cải dạng Ôn-tiểu-thơ,
Chúng-anh-hùng giả làm người đi họ.

Khi Đinh-nhị-gia nghe Cam-má-má nói rõ trước sau thì lấy làm bất bình, bèn hỏi rằng : « Lũ khốn ấy nhà cửa chúng nó ở đâu, xin hãy chỉ nhà cho anh em tôi đi kiếm nó. »

Ôn-viên-ngoại liền qui xuống đất mà nói rằng : « May nhờ có liệc-vị lão-gia đại-giá quang lâm, thì thiệt là phước của lão-phu lắm đó »

Trí-Hóa nói : « Ông lão hãy đứng dậy, đừng có qui lụy làm chi, có việc gì thì thủng thẳng mà nghị kế với nhau, hễ ông lão mà gặp anh em tôi đây rồi thì dầu đại họa cũng phải trở ra đại phước. »

Ôn-viên-ngoại vừa mới đứng dậy, bỗng thấy một tốp có ba bốn người ở ngoài xâm xuối đi vào.

Trí-Hóa ngó ra xem thấy có Trăm-trọng-Nguơn, liền vỗ tay mà nói rằng : « Kia là kẻ nghịch của chúng ta đã đến kia kìa. »

Ôn-viên-ngoại nghe nói giựt mình, lại càng hết hồn thêm một hồi nữa.

Té ra mấy người ấy là Văn-trung-Hạt Ngụy-Chơn, Tiểu-gia-Các Trăm-trọng-Nguơn, Bạch-diện Phán-quan Liễu-Thanh, ba người bước vào cúi đầu làm lễ bái chào. Cam-má-má nói : « Thôi, hai anh em hãy ngồi lại mà nghỉ ngơi. »

Lúc bấy giờ, Ngụy-Chơn với Liễu-Thanh vì cách sư-mẫu đã mấy năm, nay mới gặp nhau đây, xem thấy sư-mẫu đã muốn già rồi, thì hai người cũng lấy làm thê thảm.

(*Mai tiếp*)

DIRECTEUR
LƯƠNG-VĂN-HÀU
Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce
(Trường thương-mãi thiệt hành)
7, Rue René Héraud -:- Saigon-Tândịnh

Tôn chỉ bổn-trường là rèn tập học sanh thanh-niên mau thành-tài, hầu ra giúp cuộc thương-mãi Việt Nam mau thạnh vượng. Bổn trường gia tâm dạy dỗ là cốt ý lấy danh dự cho nhà trường. Bởi vậy mấy vị giáo-sư của bổn trường đều là khoa mục xuất thân, thiện nghề, đã biết học thuyết (la théorie) lại có thiệt hành (la pratique) đủ tư cách dạy dỗ mau tấn tới.

Các khoa học nơi bổn trường

Cours de Comptabilité Commerciale Commerce appliqué	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Caissier Comptable d'une Sté Commerciale, Ancien Professeur de Comptabilité.

Học sanh có bằng-cấp sơ-học mà vô học ở bổn-trường thì trong ba tháng biết tính lời lỗ khóa sổ và khai sổ mới. (Dresser Compte Pertes et Profits et Bilan — Passer écritures d'inventaire de clôture et de réouverture des Comptes.

Cours de Banque	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Service de Comptabilité de Banque.
Cours de Français	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Pédagogie. Ancien Professeur d'Ecole Normale des Instituteurs.
Cours de sténographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais	*Professeur* : Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Bureau du Service Exportation d'une Sté Anonyme.

Dactylographie — *Correspondance Commerciale*
Arithmétique et Algèbre Commerciales, vân vân. Mỗi môn đều có Giáo sư chuyên môn lo dạy.

N. B. — Mỗi khoa học, một tháng 8$00 — Tiền ăn ở tại trường, một tháng 12$00

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gởi nhuộm bên Pháp quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai khón, trở 4$00 một thước tây.

Lục-soan láng-châu, trắng, từ 3$00 tới 3$20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, canh chỉ thiệt mịnh; từ 2$00 tới 2$80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80. — Giá 5$20 một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền, không trổ đồ lông), khổ Bắc-thảo 6$00 một quần.

Lãnh đen (hạ láng đen huyền không trổ không đồ lông) khổ trung 5$50 một quần.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, nên tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ cang, đặng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta dùng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là : tiền nghĩa nhi hậu lợi.

Vì muốn trì danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay, nếu ai muốn mua bất câu là nhiều ít, xin viết thơ cho hãng tôi, thì hãng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngót.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Làm mồi cho bệnh

Người mà dạ dầy đã hư và tiêu-hóa không được tốt thì thực là cái mồi cho bệnh hoạn. Vì làm sao ? Vì rằng ăn không đủ và vị ăn vào không tiêu, cho nên kém huyết, hao người rồi sau sinh ra bệnh suy não, nhược người, thực là một điều nên sợ. May thay lại có thuốc Pilules Pink để cứu vớt những người ấy. Thuốc này làm khỏi đau bụng, làm cho tiêu hóa đều hòa và người ốm lại ăn biết ngon. Pilules Pink lại còn bù trì cho huyết được tốt và bổ cả cho não nữa.

Ông Pierre Bousalgues, ở Barri về tỉnh Miers có viết giấy rằng :

« Thực là nhờ Pilules Pink mà tôi lại được mạnh mẽ như thường. Nay tôi không đau dạ dầy và không đánh trống ngực như trước nữa. Hiện bây giờ tôi thấy trong mình khoan khoái và làm ăn chăm chỉ không nản như trước nữa. »

Thuốc Pilules Pink thực là một món thuốc thần hiệu, chữa các bệnh do suy huyết và do suy não mà ra thì thực không ai bằng.

Bán ở các hiệu thuốc.

HÃY COI CHỪNG ! LIỆC-VỊ ĐẠI-LÝ

DƯỢC-PHÒNG NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG

Từ đã mấy năm dược-phòng **NHỊ-NGUƠN ĐƯỜNG** đem ra bán một thứ dầu cốt như dầu « essence de menthe », gọi là « Vạn-ứng **NHỊ-THÁI-DẦU** » và đựng trong ve nhỏ có dấu hiệu « **ÔNG PHẬT** vàng », tờ phó-bối và nhãn dán đều giống như của Bổn-đường dùng. Hộp đựng những ve dầu ấy cũng in như hộp của Bổn-đường. Chẳng những vậy thôi, mà lại còn dược-phòng ấy là chỗ của dầu đó phát hiện ra lúc nọ lại đổi bản hiệu « **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** » sửa lại là « **NHỊ THÁI-ĐƯỜNG** ». — Từ đó đem in hiệu mới nầy vào tờ phó-bối và vào nhãn-dán. Sự đổi bản hiệu nầy chỉ rõ rằng dược-phòng ấy có ý xảo làm cho lộn-xộn trong trí của công-chúng; vì chữ Tàu « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » (二太堂) giống với chữ « **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** » (二天堂) là hiệu của Bổn-đường. Nói tóm lại dầu của dược-phòng ấy bán và giống với dầu của Bổn-đường bào chế thì có thế mà gạt người mua ý chỉ tầm thường.

Bổn-đường thất lợi đã nhiều bởi nơi sự bán dầu phát hiện ra tại dược phòng « **NHỊ-NGUƠN ĐƯỜNG** » đã cải lấy hiệu mới là « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » đặng tranh thương gian-giảo. Chẳng thế nhịn được sự nầy, nên Bổn-đường kiện dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » ấy trong năm 1928 mà bắt đền bồi thiệt-hại. Vụ nầy giây dưa đã lâu trên một năm, kế có án Tòa-Phúc-án Saigon để ngày 13 Juin 1930 xử y nguyên trong các thể lệ án của quan-án Tòa sơ đã xử dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » thất lý dạy phải trả cho Bổn-đường một số bạc là một vạn đồng (10.000$00) mà đền bồi thiệt hại, dạy chịu cả chư vụ bạc tụng lệ và cấm nhặt không cho bán dầu ấy trong địa phận Đông-Pháp nữa. — Án Tòa sơ ấy đã có ấn hành trong ba tờ báo là : báo « OPINION » số ngày 3 Juillet 1930, báo « LỤC-TỈNH TÂN-VĂN », số ngày 7 Juillet 1930, và báo « DÂN-QUỐC NHỰT-BÁO », số ngày 11 Juillet 1930. Ấy vậy công chúng đã được hiểu rõ rằng dầu **NHỊ-THÁI-DẦU** (二太油) phải tiêu-diệt kể từ khi xử đoán hoàn toàn vụ nầy.

Song le chẳng có chi ngăn cản, người ta còn lén bán dầu ấy nữa cách cẩn thận lắm đừng để bị bắt thì thôi, vì cái lòng tham lợi ...

Liệc-vị Đại-lý dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » hay là « **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** » trong địa phận Đông-Pháp, liệc-vị đủ hiểu biết chuyện đã thuật lại trên đây. Nếu như chẳng tuân lời bố-cáo nầy là lời Bổn-đường xin liệc-vị lưu ý riêng, liệc-vị còn bán dầu « **NHỊ-THÁI-DẦU** » (二太油) như mọi khi, thì liệc-vị sẽ bị thất-bại to — Bởi vì từ đây dầu ấy phải tuyệt, thì Bổn-đường phải buộc lòng liết mắm coi chừng liệc-vị. Bổn-đường để lời bố-cáo nầy cho liệc-vị hay trước vì liệc-vị cũng Bổn-đường là đồng dân một nước.

Xin liệc-vị hãy lượng suy ! Cái lời nhỏ sẽ thâu không bù cản với cái hại lớn xảy đến.

Dược-phòng **Nhị-thiên-Đường** *kính cáo*

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào trừng đau là lành bịnh đau Can, tì, phế phủ, không để nó làm cho bớt đau một dây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc nó không thấu vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho dứt cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong sạch, tạng ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau ti-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu, đau bao-tử, mắc trướng, sinh ruột sưng bao-tử, sưng ruột, đau gan; muốn cho các chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt, như có tròng trắng trứng gà, đau hậu thu, vít lở lói và các chứng bịnh nặng hơn nữa, thì trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Đòi Thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT tỉnh Nord.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do
Mật uế và Đờm dãi
sinh ra, nghĩa là
các bệnh ... gan, ở Dạ giầy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh động huyết, bệnh ngã nước, sốt, Vả-chắc...

Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 52, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

RƯỢU PIPPERMINT

ĐÒI CHO ĐƯỢC HIỆU
GET !

Rượu nầy uống mất khan tiếng và tiện.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

Nước Mắm Hòn Phú-Quốc thượng hạng

Nước mắm thiệt ngon, một litre 0$70 một tĩnh 1$70 và 2$50 —
Có trữ bán tại Hang Bánh Quế-Nữ 89 Rue La Grandière

Gò lắm hầu kè. Bè lặng nắng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi bến Thoàn buồm lướt ngoài khơi

NGƯ ÔNG KÈ BÃI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng
nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
13, Rue Lucien Mossard.— SAIGON

Tirage, 2525 exemplaires
le 24 novembre 1930

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ.

Sirop Iodotannique Simple và Sirop Iodotannique Phosphaté

Thường có những đứa nhỏ hoặc yếu, hoặc uống dầu cá không đặng, hay uống đặng mà không tiêu, thì người ta cho nó uống SIROP IOTANNIQUE simple hay SIROP IODOTANNIQUE composé để thế cho dầu cá cũng tốt vậy.

Hai thứ thuốc nầy hằng chúng tôi chế bằng thứ thuốc hảo hạng của nhà Bào-chế đại danh bên PARIS gởi qua.

Một lít ..... 2$80
Nửa lít 1.50
Phần tư lít 0.90

Grande Pharmacie de France
84-90, đường d'Ormay — SAIGON

MON SAVON

Bằng hộp và bằng bao giấy

MÀU HƯƠNG

mùi nó thơm rất diệu dàng, dùng nó thì da được mịnh, tốt không khi nào hư

Có trừ bán khắp mọi nơi

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cũng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thấy ngày xuân đủ thôn mãn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt dâng cử lên thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ nông rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

Thuốc giặt hiệu NITIDOL GONIN

Thường khi giặt quần mà nếu thì hay bị cháy.

Thuốc giặt hiệu **NITIDOL** dùng không với nước nóng thì không khi nào làm cho quần áo cháy đặng; vì lại thuốc ấy không có chất vôi và chưa nên vô hại.

Giặt quần áo bằng xà-bong thì phai chà, mau mệt; coi giặc bằng thuốc **NITIDOL**, thì khỏi phải chà mà coi sạch hơn là chà nữa.

Có khi nào mấy ngài phải đặt lay vào trong máy xe-hơi của mấy ngài không? Chắc có. Nếu vậy thì lay mấy ngài sẽ đen và dơ bẩn. — Hãy lấy **NITIDOL** mà rửa, đã mau sạch hơn xà-bong mà lại trắng.

Thuốc **NITIDOL** không những là chỉ để giặt quần áo và để tẩm rửa mà thôi, để rửa chén đĩa, muỗng nĩa, nồi chảo, những đồ bằng đồng, bằng cẩm thạch, thủng tâm, vải lang, gạch bông, bàn ghế và ván lầu nữa. Các ngài hãy dùng thứ thuốc giặt **NITIDOL** coi có phải là danh hết hư truyền không? Mỗi hộp có bao theo một bổn chỉ cách dùng.

Grande Pharmacie de France
84—90, đường d'Ormay — SAIGON.

Xe máy dâu hiệu «ALCYON»

dự vô cuộc đua nào cũng đều thắng cả:

CHAMPIONNAT de FRANCE
1928-1929-1930

MỚI LẠI THỨ KIỂU MỚI

Giá bán đều hạ xuống

Société Anonyme pour l'Exploitation de la Maison

L. CAFFORT

125, Rue Catinat -:- SAIGON
Quai Lagrandière -:- PNOMPENH

Súng — Xe-máy. Đồ nữ trang, đồ bằng vàng và bạc.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nặc danh vốn được ..... 72.000 000 quan
Vốn kêu thêm ..... 68.000 000 —
Số tiền đông tất và dự trữ ..... 101.000.000 —

Chánh-chủ:
M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)
đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu:

TRUNG HUÊ	ĐÔNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAI-PHONG	PAPEE E
MONGTZE	HANOI	PONDICHÉRY
PÉKIN	THANH HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-ĐỊNH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TÍN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được độc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắc:
INDOCHINE

NÀY THUỐC CHỨ DANH CHỮA BỆNH ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa bành bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại rằng là thuốc thần diệu chất đi chữa bệnh thấp, bệnh đau-ngang-thắt-lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại còn khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nóng có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai càng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại chắc chắn-kiện, như nhẹ nhàng đi làm việc. Các bà khi sẽ bông, huyết mạch không điều hay ngày ngất, mất năm nên nơi vui lòng THUỐC VIÊN FOSTER.

Một Hộp 8$50 — **PILULES FOSTER** — Hai Hộp 14$85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bào tại các hàng bào chế thy và gửi mua tại nhà
E. DUNAC, Ph^en, số 25 Pod Poissonnière, PARIS.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lừng lẫy trong ngoài đều biết, các chứng ho đờm đến ít hết, không sai, tánh thuốc chẳng chẳng tào đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhất về nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đờm nhiều nổi sẵng, lại huyết ho lao ho lên, con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nầy, khỏi sanh lao nhiệt, tắc tiếng, lói tức, sốc hông hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì động an-nhiên về sự mạnh mẽ nhanh hương. Ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập cầm bồ-đường ở cầu chứng nơi tòa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy có kẻ vì tham tâm chế thuốc bày ra, ngoài làm hộp ve, lon, nhãn đồng hệt của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trôn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh nặng thì thuốc càng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tới đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tới đến 16 tuổi uống nửa muỗn cafe như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một hồi uống rồi một hồi nghỉ hóa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là ..... 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

DẦU "CRESYL" THIỆT

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — MÙI HÔI HAM

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN

THIỆT HỮU ÍCH

NƠI CÓ CHỈ LINH NGHIỆM BẰNG

Feuilleton số 194

VÕ-HIỆP THƯỢNG-THIÊN

TIỂU-THUYẾT

NGA-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ MƯỜI BẢY

Ở nơi hẻm bài Tô-Điện bao, lão Vương-Ân mua Bửu-Hồng làm vợ

(Tiếp theo)

May có Phi-đức-Thanh ở lối xóm, vậu quea biết Tưởng-hiệu-Từ đã lâu, Phi đức-Thanh thầy Tưởng-hiệu-Từ thảm tình, bèn liền cử Tưởng hiệu-Từ tới nhà Bố-văn-Câu làm thầy-giáo. Bởi Bố-văn-Câu một vị Quan-ti tại Hà-Nội, trong nhà có vài đứa con sáu bảy tuổi đầu, nên Văn-Câu cần dùng một thầy-giáo trong nhà, để mấy đứa nhỏ tập học, mà bổng mỗi năm một trăm lượng bạc, người ra lại có tông liệu ít vật ít nhiều. Tưởng-hiệu-Từ có chỗ sanh nhai, mẹ con chẳng khỏi bề đói lạnh. Bố-văn-Câu tứ tham không dầy, làm việc quan chỉ vơ vét của người, thậm chí hà hiếp bá tánh lấy tiền, chẳng có lương tâm chút nào hết, thế mà Văn-Câu đối với Tưởng-hiệu-Từ thân thiết, sư chủ có lòng tin cậy nhau, nhưt thiết bút trát văn án của Bố-văn-Câu, tự tay Tưởng-hiệu-Từ làm giùm tất cả.

Năm nọ ngày rằm tháng hai, Bố-văn-Câu tới chơi tại Lan-hoa-viện, chẳng thầy một nàng ca-nhi vừa ý, đem hai ngàn lượng bạc mua liền, nàng kia thấy của thì hám, chịu bán thân cho Văn-Câu làm vợ. Câu chả!... một gã đào mỏi đỏ, giấy phút làm vợ nhà quan, mâu phần son nên vẻ phu-nhơn, thiệt lấy làm vinh diệu, nàng kia tuổi vừa hai chín, tự là Bửu-Hồng, xem bóng cách xinh đẹp của nàng, khách phong tình phát rơi nước miêng. Bố-văn-Câu trọng trọng nàng hết sức, coi nàng như cục ngọc của mình. Văn-Câu có tiền sẵn trong lay, thả hồ nàng tiêu xài tự ý, thế mà nàng đối với Văn-Câu ngơ ngáo, chỗ chăn gối không thỏa tâm lòng, hơi vì Văn-Câu diện mạo khô thương (xấu), bộ râu chàng như lông nhím một thứ, khi Văn-Câu và nàng giao tiếp, nàng bị râu đâm bôn mà thiệt đau, khi giao tiếp rồi thôi cho mà nàng phát sưng, giống như bị gai đâm ra máu, vả lại Vàng-Câu thân thể dơ dáy, ít khi gội tắm trong mình, chẳng cỗi áo thôi mùi hôi thối bay ra, khiến nàng Bửu-Hồng muốn mửa cực chẳng đã nàng liều mình nằm đó, để Văn-Câu vui cuộc trăng hoa, mặc dầu mây Sở mưa Tấu, nàng chẳng biết đêm xuân nồng nào, mãn cuộc rồi thời nàng ngồi dậy nhỏ nước miếng, thầy Văn-Câu phát ghét trong lòng, tuy vậy mặc dầu, Bửu-Hồng chẳng dám nói ra ngoài miệng, vì thế lực và kim tiền của Văn-Câu ép buộc, nàng phải gắng gượng chịu lòng, ngại vì nỗi Văn-Câu say mê sắc đục, cứ vào phòng chơng gối luôn đêm. Bửu-Hồng khó nỗi chôi lứa, phải lập kế giả bịnh, khi nỗi Nguyệt-Kinh chưa hết, khi nổi đau bụng nhức đầu, nàng làm bộ rên rỉ châu mày, đặng khiến Văn-Câu bài hứng, Văn-Câu sợ ý tưởng thiệt, chẳng nỡ ép liều nài hoa, chẳng tabước ra khỏi phòng Bửu-Hồng, nhầy tới căn phòng Ngũ-Di-Thái-Thái nằm ngủ. (vợ thứ năm của Bố-văn-Câu, gọi Ngũ-Di-Thái-Thái) mỗi tháng chẳng tới phòng Bửu-Hồng trò chuyện, chẳng qua ba bốn đêm là nhiều, Bửu-Hồng một tay kiện-tướng phong tình, ba đế một đêm nào mình chiến, chỗ loan-phòng ngày đêm tự tưởng, vốn sao gặp như ý lang-quân, muốn biết hoan cảnh của Bửu-Hồng ra sao, sẽ xem hồi tới phân giải.

PH... BẢNH

- *Bạo-nhơn kia cướu lòng quỉ quái,*
- *Bắt trẻ người nhờ tại một nàng,*
- *Sự ta hành trát đạo Di-Đề,*
- *Mảng mặt cọ tự xưng Hòa-thượng,*
- *Ngài trẻ con chẳng người sanh dưỡng,*
- *Lúc đu tạo và mẹ chưa rời,*
- *Nỗ lòng nào bắt nhất một nơi,*
- *Khiến bọn trẻ đều lòng khát sữa,*
- *Thêm đau nỗi trẻ con khóc nhè,*
- *Coi mạng người giống trẻ thơ chơi,*
- *Tu ác-tăng tăng tận lương tâm,*
- *Chọc dân khổ lưỡi gươm Võ-hiệp,*

(*Mai tiếp*)

QUẢC HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUẾ YÊN-THẢO CÔNG-TY

214-224, quai de Belgique -:- SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào nước Nam mình quan cố. Bổn hàng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài hạ cố cho chúng tôi tấn bộ chừng nào thì bổ ích cho quê hương mình chừng nấy.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, *đường Pellerin.* — SAIGON

Agent de Winhlong

Dây-thép nói số 748 — Tên dây-thép: CREDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạn-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *đi-ta quốc Lang-sa*, sanh lời 4 phân trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có số « TIẾT-KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quốc Langsa*, sanh lời chẳng 6 phân trăm (6%) mỗi năm. Số này để cho người tiết lũng. Bởi ra khỏi phải cho hay trước và cho đặt lại. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạn-kỳ kêu là « *Dépôts-Fixes* » cho lời 6 phân trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hết-sự xin rút ra trước hạn-kỳ cũng đặng, nhưng mà lời lãnh 4 phân trăm (4%) hồi hám, cũng như bạc gởi không hạn-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh rả bạc lẻ hàng cho hoa-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng góp bạc-sanh nhiều để học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ bảo-chứng biện lại đủ.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-hàng nay là bản buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Directeur Hội-trưởng,*
TRẦN-TRINH-TRẠCH G. ✠ *Phó Đanh-dự Hội-trưởng,*
THƯƠNG-TẤN-VỊ ✠ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị-sự.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Docteur-médecin.*
NGUYỄN-HỮU-DOI, Docteur THÂN-NHƯ-LÂN, NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN,
P. NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-TRÍ: *Quản-lý.*

Phòng-Đình Tăng-lý: P. LÊ-VĂN-GÔNG

KỶ NIỆM THẬP CHU-NIÊN

HÌNH RỌI LỚN, GIÁ NỬA TIỀN

HÌNH RỌI LỚN

	30/40	50/60	60/100
Mẫu nầu không phai....	5$00	9$00	15$00
Thêm mẫu đa người...	2.00	3.00	5.00

Đại lý *Film Gevaert* và máy *Box-Camera* ai chụp hình cũng đặng.

Chụp thử không ăn tiền

6/9	6/12	11
0$60	13$00	14$50

SÁCH DẠY CHỤP HÌNH

Xin hỏng bao chiếu cố.

Kính mời.

KHÁNH-KÝ. — Photo

54, Boulevard Bonnard

Téléphone N° 416 — *Saigon.*

VICHYLAX

Thường thường bởi cớ nầy cớ khác nên đi sông không được, thì trong người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nhức đầu, nổi mụt trên mặt là vì những đồ độc đóng khối trong bụng rồi thành men.

Bởi vậy xổ ngày thì hết. Muốn xổ dễ và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước như là thứ **VICHYLAX** vì nó xổ kỹ và đuổi hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ta **VICHYLAX** hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu li-mô-nát và dễ khát. Uống nó không ai nghi là uống thuốc vì nó cũng có hơi như là li-mô-nát. Các ngài hãy xổ bằng **VICHYLAX** thứ coi.

Mỗi ve..... 0$50

Con nít cho uống phần tư ve.

Grande Pharmacie de France

84-91, đường d'Ormay — SAIGON

HOTEL

TAN-KY KHACH-LAU

HUYNH-HUE-KY (Propriétaire)

N° 84 25 Boulevard Bonard — Téléphone N° 718

Annexes Rues Bourdais et Grimaud

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT CỦA ÔNG TẤN SĨ Y

Poudres de cock

Qui ông, qui bà hiếng ăn hiếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngán ăn: sau khi ăn cơm rồi chẳng? Qui ông, qui bà hay ợ, chua nước, nhức đầu, chóng mặt, hay ngáy, ngủ gục, khi nóng đã rồi, nổi đóng trắng, hôi tanh hôi thối (thối miệng), sinh bạng không?

Qui ông, qui bà đa uống không rõ, bổ bạn đa, bổn mạn, khi thì thêm đa, khi thì bớn không? Có đau mỏi đa, đau bụng, có mau mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm hay mất, phiền hoa ngủ không được ở ông?

Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột **POUDRES DE COCK**

Mua cho qui ông, qui bà hết sức đau đớn ấy nó các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà chín nhọc cả đêm, vì thuốc bột Poudres de Cock làm cho đã ngủ lại như cũ hồi mau. Dùng thuốc bột Poudres de Cock ăn cơm ngon, sặt thơm nếu có tiếp hóa cũng để, ngũ-tạng lục phủ, tim, gan, thận, phế phủ được thông dong, tinh thần tráng kiện, mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà, ai ai cũng đau tì-vị, vậy thì nếu thuốc bột Poudres de Cock vì nó để mà trị bịnh ấy.

Bởi thuốc bột Poudres de Cock đựng trong tiếp thiết đã bên trong của tiệm thuốc tây nổ tại nhà bào chế ở thành JEUMONT, tỉnh Nord.

Thuốc mới bài, uống vào lỗ miệng, trị

BINH TIÊM LA

Uống thế khỏi chích thuốc

SIGMARGYL

Laboratoire Chimiothérapique 2, Place du théâtre Français PARIS, et toutes Pharmacies.

A Saigon: L. SARREAU, Pharmacie Normale. V. MUS, Pharmacie Centrale.

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES du RHONE

CHỮA KHỎI:

NHỨC ĐẦU

BỆNH CẢM

BỆNH GHIP

CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

USINES du RHONE